

Psychologia ogólna

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	Studia I stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	dr Kamila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr hab. Michał Chruszczewski
Prowadzący zajęcia	dr hab. Michał Chruszczewski

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok, semestr I	Liczba punktów ECTS	1,80

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	30	1,30
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	15	0,50

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Zapoznanie studentów z tematyką oraz głównymi (lub z innych powodów interesującymi) działami współczesnej psychologii.
C2	Przygotowanie studentów do brania udziału w bardziej specjalistycznych zajęciach psychologicznych.
C3	

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
--------------------------	-------------------

Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:

W1	podstawową wiedzę o rozwoju psychicznym człowieka; charakterystyczne właściwości procesów poznawczych, w tym uczenia się; uwarunkowania procesów rozwiązywania problemów (zarówno na drodze logicznego, jak i twórczego myślenia); podejście do osobowości w kategoriach cech; podstawowe zjawiska i procesy opisujące emocje i motywację; systematyczne odchylenia od racjonalności w przetwarzaniu przez ludzi wiedzy na ich własny temat; przyczyny, przebieg, skutki reakcji stresowej oraz stylów radzenia sobie, jak też problematyczność koncepcji normy zdrowia psychicznego oraz główne klasy czynników etiologii zaburzeń psychicznej, główne klasy systematyki zaburzeń psychicznych oraz (w najbardziej ogólnym sensie) podstawowe metody pomocy psychologicznej bądź farmakologicznej.
W2	

Umiejętności – Absolwent potrafi:

U1	charakteryzować podstawowe założenia teoretyczne głównych kierunków psychologicznych;
----	---

U2	definiować podstawowe pojęcia psychologiczne;
U3	charakteryzować uwarunkowania przebiegu różnych ważnych procesów (rozwoju osobniczego, myślenia, odczuwania emocji, stanu stresu itd.) bądź cech (inteligencji, osobowości itd.) czy mechanizmów (np. podtrzymywanie pozytywnej samooceny) psychicznych.
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	Wykład podstaw danej dziedziny raczej nie temu służy; co najwyżej wskazałbym tu zdolność krytycznej autorefleksji oraz pogłębiania i poszukiwania wiedzy na temat człowieka.
K2	

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Wykład	Psychologia, jej przedmiot, główne kierunki i metody badań, podstawowe problemy. Elementy historii myśli psychologicznej.	W1, U1
	Rozwój. Obszary i etapy rozwoju człowieka w ciągu życia.	W2, U2, U3
	Procesy poznawcze, uczenie się i język. Psychologia umysłu: myślenie, rozwiązywanie problemów, pamięć, uczenie się (rozumiane jako warunkowanie oraz wykraczające poza warunkowanie). Właściwości języka; język a myślenie.	W2, U2, U3
	Rozwój poznawczy, emocjonalnym językowy, społeczny i osobowości w średnim i późnym dzieciństwie	W2, U2, U3
	Inteligencja. Pojęcie inteligencji, struktura zdolności, geneza zdolności umysłowych, ich pomiar oraz społeczne znaczenie diagnozy i oceny inteligencji.	W2, U2, U3
	Struktura osobowości. Wybrane koncepcje bazujące na pojęciu cechy psychicznej (tu przede wszystkim model Wielkiej Piątki), jak i wyprowadzone z innych stanowisk teoretycznych. Osobowość a temperament.	W2, U2, U3
	emocje. Emocje podstawowe i nie tylko czyli o różnych zjawiskach afektywnych. Związki emocji z myśleniem i działaniem. Kwestia nastroju.	W2, U2, U3
	Motywacja. Teorie i typy motywacji. Zróżnicowana efektywność człowieka pod wpływem dominujących motywacji z odmiennych typów. Motywacja a motywowanie.	W2, U2, U3
	Twórczość (kreatywność). Zjawisko na skrzyżowaniu zdolności, cech osobowości i motywacji.	W2, U2, U3
	„Złudzenia, które pozwalają żyć”. Autodefensywna mechanika osobowości w imię podtrzymania samooceny, przekonania o sensie własnego życia itd.	W2, U2, U3
	Stres i zjawiska związane ze stresem. Stresory, stan stresu, radzenie sobie ze stresem i skutki stresu a różnice indywidualne między ludźmi.	W2, U2, U3

	Poza granicą zdrowia psychicznego. Problem z wyznaczeniem granicy, koncepcje normy. Rys historyczny Główne klasy zaburzeń psychicznych. Przyczyny i terapia.	W2, U2, U3

6. LITERATURA

Obowiązkowa

Brzezińska, A. i Trempała, J. (2000). Wprowadzenie do psychologii rozwoju. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (t. 1: Podstawy psychologii, str. 229–238). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Carson, R. C., Butcher, J. N. i Mineka, S. (2006). Psychologia zaburzeń (t. 1, str. 25–37, 45–187). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Heszen-Niejodek, I. (2000). Teoria stresu psychologicznego i radzenia sobie. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (t. 3: Jednostka w społeczeństwie i elementy psychologii stosowanej, str. 465–492). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Kielar-Turska, M. (2000). Rozwój człowieka w pełnym cyklu życia. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (t. 1: Podstawy psychologii, str. 285–332). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Kofta, M. i Doliński, D. (2000). Poznawcze podejście do osobowości. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (t. 2: Psychologia ogólna, str. 567–572, 579–584). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Nęcka, E. (2000). Psychologia twórczości (str. 11–34, 121–143). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Nęcka, E. (2003). Inteligencja. Geneza. Struktura. Funkcje (str. 15–44). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Sternberg, R. J. (1999). Wprowadzenie do psychologii (str. 17–54, 118–154, 225–244). Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.

Strelau, J. (2000). Osobowość jako zespół cech. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (t. 2: Psychologia ogólna, str. 535–559). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Uzupełniająca

Chruszczewski, M. H. (2020). Nuda. Ujęcie psychologiczne i humanistyczne. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.

Eysenck, H. i Eysenck, M. (2000). Podpatrywanie umysłu. Dlaczego ludzie zachowują się tak, jak się zachowują? Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Nelson, T. D. (2003). Psychologia uprzedzeń. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Schulz, D. P. i Schulz, S. E. (2008). Historia współczesnej psychologii. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Simonton, D. K. (2010). Geniusz. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.

Szmidt, K. J. (2007). Pedagogika twórczości. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Walsh, M. R. (red.) (2003). Kobiety, mężczyźni i płęć. Debata w toku. Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
<i>Np. A.W1, A.U1, K1</i>	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
W2, U1, U2, U3, K1	Mogą, choć nie muszą, zdarzyć się niezapowiedziane kartkówki ze znajomości lektury; aktywność cenna merytorycznie (zawierająca elementy wiedzy, dyskusji i argumentacji) nie jest konieczna do zaliczenia, lecz może korzystnie rzutować na notę finalną (podnosząc ją o pół stopnia).	Próg akceptowalnego minimum
	Zadawalająca frekwencja.	Obecność jest generalnie obowiązkowa (dopuszczam maksymalnie dwie nieobecności).

8. INFORMACJE DODATKOWE		

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich